

же Ваша помощ и това Ваше съдѣйствие въ данния случай ще състоѣтъ въ това, да донесете до-знанието на мѣстното население за сѣществуването на дружеството, като го поканите при туй да се притече съ своитѣ посилни подавания и приношения, и да ни явите своеврѣменно за количеството на събраното и приготвеното за цѣлѣта на дружеството, за да знаемъ гдѣ и съ какво би могли да располагаме въ случай на нужда.

Прѣдсѣдатель: Митрополитъ Климентъ

Дѣловодителъ: Д. Каранѣловъ

Кассиеръ: Белизарий Якововъ.

Въ това сѣ второ свое засѣдание отъ 22 Септемврий, настоятелството, между другото, прие, да се помолѣ М-то на Вътрѣшнитѣ дѣла, за да препорѣчи то, до общинитѣ и префектитѣ, въ провинцията въззванието и окръжното на настоятелството.

Между това, като се бѣше писало въ Женева до г-на Муание — прѣдсѣдателя на международния комитетъ отъ Червения Кръсть, отъ г-на Министра на външнитѣ дѣла и исповѣданията съ увѣдомление, че се съставило тука дружество отъ червения кръсть и съ молба, да се припознае това дружество отъ международния комитетъ, — пристигна тука циркуляра на помянутия прѣдсѣдатель на международния комитетъ, подъ № 60, отправенъ до вситѣ дружества на червения кръсть по свѣта и който циркуляръ гласи ето какъ :

„До Господина прѣдсѣдателя и членовѣ на Централнитѣ комитети отъ „Червения Кръсть“.

Господа,

Съ удоволствие ви извѣстяваме, че току що се е учрѣдило въ България Дружество на Червения Кръсть.

Учрѣдяването на това дружество стана необходимо отъ какъ отъ първий членъ на Берлинскитѣ трактатъ 13/1 Юлий 1878 г. България се обърна въ Автопо-

мно княжество съ народна милиция и отъ какъ, слѣдователно, тя, отъ глѣдна точка на нашето дѣло, излѣзе отъ областта на Централния отоманскій комитетъ.

Вие знаете, че Българското правителство, още на 1-ий Мартъ (17 Февр.) 1884 г. формално се присѣдини къмъ женевската конвенция ¹⁾ макаръ въ силата на горѣпоменхтий договоръ, то да можеше да мине безъ тая формалностъ, тъй като въ чл. VIII отъ тоя договоръ се говори, че конвенциитѣ, заключени помѣжду иностраннытѣ сили и портата и дѣйствующи тогава, ще продължаватъ да иматъ пълна сила въ Българското Княжество. Потвърдявайки по този начинъ своето намѣрение да се съобразява въ случай на война съ прѣдписанията на Женевската конвенция, Българското княжество даде драгоцѣнно свидѣтелство за важността, която то отдава на тая конвенция и въ сжщото врѣме изрично заяви своето желание да види устрояването на Червения Кръсть въ своята територия. Сжщата година то даде ново доказателство за своята готовностъ въ това отношение, като испрати въ Женева свой представителъ ²⁾ за третата международна конференция отъ дружеството на Червения Кръсть.

Ние счетохме за длъжностъ да насърдимъ тѣзи добри расположения и на 27 Юлий (8 Августъ) 1885 г. Нег. Прѣвсх. Министрътъ на Външнитѣ дѣла и Исповѣданията отъ София испрати до международния комитетъ слѣдующето писмо:

Господине Предсѣдатлю,

Видни Софийски граждани, събрани подъ прѣдсѣдателството на Н. Вископр., Г-на Климента Митрополитъ Търновскій и легатъ на Негово Блаженство Българския Екзархъ, взеха инициативата за учрѣдя-

¹⁾ вижъ: Bulletin № 39. Т. XV, р. 142.

²⁾ Тоя представителъ бѣ Г-нъ Д-ръ Браделъ, началникъ на санитарното отдѣление при Министерството на Вътрѣшнитѣ дѣла.